

bank som den i Lovforslaget oprindelig bestemte, vilde vi faktisk i denne Tid faa 3 pCt. mindre i Kurs paa Obligationer, end vi faa for Tiden, hvor vi ere fri for den, get vil sige med en aarlig Udgift af 6 $\frac{1}{4}$ Ore i Administration, og hvis vi skulde sælge paa Udlanets Bengemarked eller optage Laan som den svenske og norske Hypotekbank. Med Hensyn til det solidariske Ansvar og det Endringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Skive (Dalsgaard), forlangte den ærede Ordfører, at Folketinget endelig skulde stemme derimod, fordi man ellers tog det solidariske Ansvar fuldstændig bort og gjorde Loven ubrugelig. Det kan jeg ikke se, at man gør. Forstøllen bliver kun den, at over for den Kreditforening, der ikke kan klare sig, træder Staten gennem Hypotekbanken hjælpende til; den faar 5 Aar til at afvikle sine Forhold; kan den ikke det, paalægges det til sidst de andre Interessenter. (Ordføreren [N. Sørensen].) Det staar der ikke noget om! Ja, hvis det ikke fremgaar bestemt deraf, skal jeg gerne være villig til tilligemed den ærede Ordfører at ændre det lidt bedre til 3dje Behandling. Men Grundprincippet i, at den enkelte Kreditforening faar sin Tid til at afvikle sit Forhold, og at den tager Ansvaret først, og at i første Række Banken træder til, og at saa i anden Række det solidariske Ansvar gaar over paa de andre Interessenter, er jeg fuldstændig enig i, at vi maa have, og naar vi ikke faa det, er jeg ogsaa fuldstændig sikker paa, at alle Kreditforeningerne ikke ville være med. Saa jeg anbefaler varmt det ærede Medlem fra Skives Endringsforslag.

Dalsgaard: Ja, efter de Udtalelser, der nu kom fra den sidste ærede Taler, har jeg ikke meget at sige til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører udtalte, at det var min Mening at tage Solidariteten bort; dette udtalte han i Slutningen af sit Foredrag. Det ved han godt, det ikke var, og det indrømmede han for Resten ogsaa i den første Del af sine Udtalelser til mig, idet han da sagde, at han hørte nok, at det var ikke min Mening at tage Solidariteten bort, men han mente kun, det fulgte af mit Endringsforslag. Det tror jeg ikke, det gør. Solidariteten ligger i § 9, hvor der blandt andet staar, at Kreditforeningerne hæfte i Forhold til Restbeløbet af de modtagne Laan. Der staar ikke, at de blot hæfte for Restbeløbet af de modtagne Laan, men i Forhold dertil. Deri ligger i Virkeligheden den solidariske Forpligtelse udtrykt, men jeg har jo udtrykkelig sagt, og lad os

holde os til Meningen, at jeg for Tydeligheds Skyld kunde finde det rigtigt, at man lidt udførligere betonedes den solidariske Forpligtelse i § 9. Men jeg havde indskrænket mig til at stille Princippet frem, om en anden Rækkefølge for Ansvar for Bankens Forpligtelser, og hvis det blev vedtaget, kunde man til 3dje Behandling gøre de Rettelser, som fulgte af, at mit Forslag blev vedtaget. Det, mit Forslag gaar ud paa, er kun simpelt hen at faa afgjort, om de forskellige Kreditforeninger skulle træde i umiddelbar solidariisk Forbindelse med hinanden, eller Statsgarantien skal træde imellem den enkelte, eventuelt nødlidende Kreditforenings Ansvar og de andre Kreditforeninger. For at tage et Eksempel, altsaa om ydste Landejendomsbesiddere skulde gaa i umiddelbar solidariisk Forpligtelse med kjøbenhavnske Grundejere, eller Statsgarantien skal gaa imellem. Efter mit Forslag skal Statsgarantien være en Slags Reservefond, efter Udvalgets Forslag skal den kun træde bag ved det solidariske Ansvar mellem Interessenterne i Banken, hvor den aldrig kunde blive effektiv. Derfor den ærede Ordfører vilde have lovet, at Udvalget skulde have taget Forslaget under velvillig Overvejelse inden 3dje Behandling, vilde jeg have taget det tilbage, men efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem udtalte sig, kan jeg selvfølgelig ikke tage det tilbage. At saa det vedtaget efter den ærede Ordførers Udtalelser er der vel ikke nogen Udset til, men jeg kan ikke tage det tilbage efter den Optræden, den ærede Ordfører brugte imod det. De personlige Bemærkninger, den ærede Ordfører kom med, skal jeg ikke sige et eneste Ord til, ikke en Gang det, at Tyv tænker, hver Mand stjæler, og for øvrigt ramme Bemærkningerne om de, efter den ærede Ordførers Mening, frygtelig høje Lønninger, vi have i Kreditforeningerne, ikke os derovre i Sylland. Vi ere paa en nogenlunde moderat Højde med vore Lønninger; men jeg vil dog sige, at Kreditforeningerne have ikke andet at drage dygtige og solide Folk til sig med end ved at lønne dem ordentlig, medens Staten derimod har Ordener, Titler og Rang og Pensioner m. m. til sine Tjenere, og solide og dygtige Folk er det, Kreditforeningerne maa have. Naar jeg sige til det ærede Medlem fra Bornholm (Blem), at vi ere fuldstændig enige med Hensyn til det solidariske Ansvar efter Loven af 1850, men vi talte om 2 forskellige Ting. Naar jeg talte om 66 $\frac{2}{3}$ pCt., saa er det 66 $\frac{2}{3}$ pCt. af Laanet, og naar det ærede Medlem talte om 40 pCt., er det 40 pCt. af Burderingssummen, og naar man nu regner